

РЕШЕНИЕ

№ 1734

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **111** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Д. К. К., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-578/29.09.2023г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-848 от 29.08.2023 г., срещу Разпореждане № № 214-00-12146-3 от 14.06.2023г.; Разпореждане № 214-00-12146-4 от 14.06.2023г.; Разпореждане № 214-00-12146-5 от 16.06.2023г. и Разпореждане № 214-00-12146-6 от 16.06.2023г. на ръководителя на осигуряването за безработица, като неоснователна.

Жалбоподателят обжалва решението, като моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че същото е постановено при съществено процесуално нарушение по чл. 35 и чл. 36 от АПК без да се изяснят всички факти и обстоятелства, които са от съществено значение за решаването на въпроса по отпускане на обезщетението, което е довело до неправилно приложение на закона. Според жалбоподателя не е доказано настъпване на нови обстоятелства относно осигурителя „ЮиС Комерс“ ЕООД, не са доказани твърденията за неподадени декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансовите години и за липса на трудова дейност. Твърди се също така, че е прекратила трудовите си взаимоотношения с „ЮиС Комерс“ ЕООД и не знае и не може да знае за твърденията на административния орган за нередовности в посоченото дружество.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ – С. - град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, III отделение, 17 – ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Със Заявление вх. № 214-00-12146/29.08.2022 г. Д. К. К. е сезирала административния орган с искане за отпускане на ПОБ по реда и условията на чл. 54а от КСО. Приложила е копие на Заповед № 00000010 от 18.08.2022 г., издадена от „КОЙКОВИ” ЕООД ЕИК[ЕИК], за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 19.08.2022 г., на основание чл. 71, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Предвид наличните данни, подавани на основание чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и представените от жалбоподателката документи, с Разпореждане № 214-00-12146-1 от 31.08.2022 г. исканото обезщетение е отпуснато за периода от 19.08.2022 г. до 18.06.2023 г. в размер 42,08 лв. дневно.

Във връзка с назначена проверка по спазването на осигурителното законодателство с разпореждане № 214-00-12146-2 от 12.10.2022 г. на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е спряно изплащането на ПОБ до приключване на проверката /ревизията по разходите на ДОО/. Разпореждането е оспорено по административен ред като жалбата е отхвърлена с Решение № 1040-21- 847/04.13.2622 г. на директора на ТП на НОИ-С. град.

Проверката по разходите на ДОО на осигурителя „ЮиС К.” ЕООД е приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01323786/16.03.2023 г. като са установени следните относими факти и обстоятелства:

След извършена проверка в информационната система се установява, че с Писмо изх. № 1047-21-49/19.07.2022 г. от ТД на НАП С.-град е изискана проверка и представяне на относими доказателства, досежно реалното извършване на търговска дейност, респективно основанията за наемане на служители/работници в „ЮиС Комерс” ЕООД за периода от м.01.2020г. до 19.07.2022 г. В отговор изх. № 10-44-003007/20.07.2022 г. ТД на НАП офис „Център” е предоставило информация, че при проверка ИС на НАП не се визуализират данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода, данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани с КЕП, дружеството има задължения, част от които са към ДОО, за което е образувано изпълнително дело. С оглед постъпилата информация, със Заповед № ЗР-5-21-01196936/19.09.2022 г. е назначена пълна ревизия на „ЮиС Комерс” ЕООД. Издадени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-01197242/19.09.2022 г. за представяне на пълната трудовоправна документация на дружеството, счетоводни документи, договори с контрагенти и др., които са връчени на 10.10.2022 г. на М. Н. П. - пълномощник на управителя М. В. Й.. Като към този момент, в изпълнение на предписанията от 19.09.2022 г., от страна на проверяваното дружество не са представени изисканите документи.

В оспореното решение е посочено, че осъществявания последващ контрол по разходите на ДОО има за цел да установи дали подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурителя „ЮиС Комерс” ЕООД за периода от 12.03.2021 г. до 28.02.2022 г. вкл., са коректно подадени с оглед наличие на осигурително правоотношение и отговарят ли на действителното фактическо състояние досежно осигуряването на лицата, за които са подадени. Посочения период от време попада в 18 - месечния

период /от 19.02.2021 г. до 18.08.2022 г./, от който се определя правото за получаване на ПОБ на заявителката К..

Във връзка със Заявление вх. № 214-00-12146/29.08.2022 г. на Д. К. К. за отпускане на ПОБ, от контролните органи на ТП на НОИ - С.-град е изискано да бъде извършена нова проверка на осигурител „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД, с оглед подадените от дружеството данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за К.. Проверката е приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01323786/16.03.2023 г., от която са установени следните факти и обстоятелства:

Осигурителя „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД е регистриран с вписване на Търговски регистър към Агенция по вписвания на 18.09.2020 г. със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 1. Предметът на дейност на дружеството е търговия с нехранителни и хранителни стоки, както и стоки собствено производство, разкриване на магазини, заведения за хранене, кафенета и сладкарници, търговска дейност на едро и дребно и много други незабранени от закона дейности. Капиталът на дружеството е 20 (двадесет) лева, едноличен собственик и управител на дружеството е М. В. Й.. В търговския регистър няма публикувани годишни финансови отчети за 2021 г. Декларираната от „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД основна икономическа дейност от 18.09.2020 г. не е променена.

От дружеството „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД има подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за М. В. Й. за периода от 01.06.2022 г. до 31.01.2023 г. като самоосигуряващо се лице (с вид осигурен „12“) за пълни отработени месеци и с осигурителен доход 2000,00 лв. помесечно. При проверка в информационната система на НОИ е установено, че за Й. няма декларирано начало на самоосигуряване в качеството му на управител на проверяваното дружество. След като М. Й. е вписано като собственик и управител на „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД, същия има регистрирани трудови договори на длъжност „мияч превозни средства“ с дружество „ДЖИ ТИ УОШ“ ЕООД; на длъжност „мияч превозни средства“ с дружество „НИКИ ГРУП-2021“ ЕООД и на длъжност „общ работник строителство на сгради“ с дружество „БРАТЕКС“ ЕООД.

Проверка в Регистър на трудовите договори установява, че от дружество „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД има подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за 15 лица в периода от м.01.2021 г. до момента на длъжности „експерт стопанска дейност“, „сътрудник индустриални отношения“, „координатор дейности“, „монтажник механични машини“, „технически изпълнител“, „консултант по управление“, „отчетник“, „монтажник превозни средства“, „организатор дейности“, „технически организатор“ и „специалист търговия“ с осигурителен доход съгласно подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО близък до максимален осигурителен доход, съгласно Закона за бюджета на ДОО.

От „Справка за декларираните в персонален регистър и внесените в приходи суми и разликата между тях по месечно“ се установява, че за периода от месец 08.2021 г. до месец 01.2023 г. от дружество „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД дължимата сума за осигурителни вноски е в общ размер на 146 076,63 лв.

Данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП с титуляр М. В. Й..

С Протокол № ПТ-5-21-01323472\15.03.2023 г. от контролните органи на ТП на НОИ - С.-град е извършено посещение на адреса седалище на дружеството, при което е установено, че на територията на район „Л.“ в [населено място] не съществува имот, сграда или търговски обект с административен адрес [населено място], район Л.,

[улица], ет.1.

За осъществяване на контакт с дружеството е извършена проверка в Търговски регистър, при която е установено, че няма посочен телефонен номер за контакт с дружеството. На посочената електронна поща [електронна поща] са изпратени задължителни предписания за представяне на документи.

С Писмо изх. № 1042-21-49#27/10.10.2022 г. до ТП на НОИ - В. е изпратен сигнал на основание чл. 46, ал.1 от АПК и изхождайки от строгото териториално райониране на системата на МВР за предприемете всички необходими действия, вкл. по реда на чл. 108, ал. 6 от КСО, за връчване на Заповед № ЗР-5-21-01196936/19.09.2022 г. и Задължителни предписания № ЗД-1- 21 -01197247М 9.09.2022 г. на управителя на дружеството М. В. Й., тъй като същия е с постоянен и настоящ адрес в [населено място], обл. В., общ. К., [улица].

В отговор, с Писмо вх. № 1042-21-49#30/15.11.2022 г. от ТП на НОИ - В. уведомяват, че в рамките на предоставените им пълномощия са предприели всички действия за осъществяване на контакт с лицето М. Й., включително със съдействието на компетентните органи на МВР. Съгласно Докладна записка на Районно управление - К. компетентните органи на МВР многократно са търсили лицето на неговия постоянен и настоящ адрес, но същото не е установено. По данни от негови близки Й. не се намира на територията на Република България, а живее и работи в чужбина.

С Писмо изх. № 1042-21 -49#31/28.11.2022 г. е изискана информация от Главна Дирекция „Гранична полиция“ при МВР дали управителя на дружеството Й. има регистрирани напускания на територията на Република България. В отговор вх. № 1042-21-49#32/12.12.2022 г. Главна Дирекция „Гранична полиция“ ни уведомяват, че за периода от м.01.2012 г. до момента за лицето М. В. Й. има регистрирани преминавания през ГКПП на Република България, както следва: Излизане от Република България през ГКПП Р. Д. мост на 14.08.2021 г.; Излизане от Република България през ГКПП К. шосе на 08.01.2022 г.; Влизане в Република България през ГКПП Аерогара С. на 04.03.2022 г.; Излизане от Република България през ГКПП Аерогара С. на 11.03.2022 г.; Влизане в Република България през ГКПП Аерогара С. на 10.07.2022 г.; Излизане от Република България през ГКПП Аерогара С. на 24.07.2022 г.

Предвид обстоятелството, че за продължително време през проверявания период управителят на дружеството не се е намирал на територията на Р България е формирано обосновано съмнение относно редовното подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО като е прието за недоказано обстоятелството кое лице и в какво качество е подавало тези данни по електронен път с КЕП, кое лице е съставило и подписало удостоверенията към болничните листове на лицата от дружеството и е разполагало с печат на дружеството.

В хода на проверката извършена от компетентните органи на НАП, са извършени насрещни проверки на 4 (четири) лица, в това число и на жалбоподателката с цел установяване на реално извършвана дейност, местонахождение на офис/ обект на дружеството, начин на получаване на трудови възнаграждения и др. Искането за предоставяне на сведения е връчено на Д. К. по електронен път, но в законоустановените срокове лицето не е представило документи и не са предоставени писмени обяснения.

С писмо изх. № 1042-21-49#20/23.09.2022 г. е поискано съдействие от Изпълнителна агенция „ Главна инспекция по труда“ за извършване на проверка по компетентност.

В отговор е постъпило уведомително писмо вх. № 1042-21 -49#29/19.10.2022 г., в което е посочено, че са били предприети действия за извършване на проверка на „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД по спазване на трудовото законодателство, но при посещение на адреса по седалище на дружеството в [населено място], [улица] е установено, че такъв адрес не съществува. Изпратени са писма до постоянния и настоящ адрес на управителя на дружеството М. В. Й., но контакт с него не е осъществен.

От страна на контролните органи на ТП на НОИ - С.-град на основание чл. 44 - 46 от АПК и на основание чл. 108, ал. 2 от КСО с цел гарантиране на осигурителните права на лицата с регистрирани в ТД на НАП от „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД трудови договори е изискано предоставяне на информация и документи във връзка с тези договори, като писмото до Д. К. за предоставяне на такава информация е върнато с отбелязване „непотърсено“.

При извършена проверка за жалбоподателката в Информационната система на НОИ е установено, че има подадено уведомление по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор считано 12.03.2021 г. на длъжност „координатор дейности“ и подадено уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 01.03.2022 г. с осигурителен доход за 2021 г. - 2 400,00 лв. и за 2022 г. - 2 800,00 лв. По данни от регистъра на трудовите договори по предходни трудови правоотношения лицето е заемало длъжности готвач и барман.

При горните данни и предвид липсата на документи, доказващи реално осъществявана търговска /стопанска дейност от дружеството/, липсата на офис/обекти за осъществяване на дейност, липсата на доказателства за извършвана трудова дейност от лицата, които имат регистрирани трудови договори, подадени данни за осигурителен доход в размери близки до максималния осигурителен доход за съответната година, невнесените осигурителни вноски, които са в големи размери, административният орган е достигнал до извода, че дружеството реално не е извършвало търговска/стопанска дейност, която да налага наемане на работна сила, няма доказателства за реално извършвана трудова дейност от лицата, за които са подавани уведомления за сключени трудови договори. Формиран е извод, че при невъзникнало осигурително правоотношение осигурителни вноски не се дължат.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на „ЮиС К.“ ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01323807/16.03.2023 г. за заличаване на неоснователно подадените данни чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход в Регистъра на осигурените лица, за 15 лица в периода м. 01.2021 г. - м. 01.2023 г. с вид осигурен „01“ в т.ч. и за Д. К. К. - за периода от 12.03.2021 г. до 28.02 2022 г.

Задължителните предписания № ЗД-1-21-01323807/16.03.2023 г. на 20.03.2023 г. са изпратени с обратна разписка ИД PS 1071 013UB7 6, на адрес: [населено място], [улица], ет. 1, като пратката е върната с отбелязване „няма такъв номер“ и с писмо с обратна разписка ИД PS 1071 013UBI Н на адрес: [населено място], [улица], област В. - постоянен адрес по местоживее на управителя на дружеството, откъдето е върнато с гриф „преместен“. При извършена служебна проверка в НБД „Население“ на ГРАО е установено, че няма данни за промяна на постоянния и настоящ адрес по местоживее на М. Й., които са идентични и съвпадат с адреса в [населено място], до който са изпратени предписанията. В тази връзка са предприети действия за връчване на предписанията по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, чрез поставяне на съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ за срок от 7 дни, след

изтичането на който документът се смята за връчен, а след изтичане на срока за обжалване задължителните предписания до „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД са влезли в сила на 17.05.2023 г.

В рамките на предоставената от закона компетентност са предприети действия за служебното заличаване на неоснователно подадените от дружеството „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. С оглед заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО досежно жалбоподателката за периода от 12.03.2021 г. до 28.02.2022 г. вкл., е налице промяна на информацията в регистъра на осигурените лица, която е обосновала преразглеждане на длъжностното лице по осигуряването за безработица на правото на ПОБ на лицето по подаденото на 19.08.2022 г. заявление.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД за Д. К. К., длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица при съобразяване с новонастъпилите обстоятелства е преразгледало основанията за отпускане на ПОБ на К., като е издало Разпореждане № 214-00-12146-3 от 14.08.2023 г. за възобновяване на производството по изплащане на ПОБ, поради приключила проверка на осигурител „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД от контролните органи на НОИ и промяна на данните в Р.. Разпореждането е издадено на основание чл. 55 от АПК, приложим субсидиарно в производства по КСО.

С оглед на заличените данни, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, с Разпореждане № 214-00-12146-4 от 14.08.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е отменено Разпореждане № 214-00-12146-1/31.08.2022 г. за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, а с Разпореждане № 214-00-12146-5 от 16.06.2023 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО по заявление вх.№ 214-00-12146/19.08.2022 г. на Д. К. е отказано отпускане на ПОБ.

След постановяване на разпореждането за отказ за отпускане на ПОБ на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, с Разпореждане № 214-00-12146-6 от 16.06.2023 г., е постановено Д. К. К. да възстанови неоснователно полученото ПОБ за периода от 19.08.2022 г. до 31.08.2022 г. в размер на 378,72 лв. - главница, предвид че не притежава качеството на осигурено лице по правоотношението с „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД.

Срещу така издадените разпореждания по реда на чл.117, ал. 1, т. 2 б. „б“ и „д“ КСО е подадена жалба, която е приета за неоснователна. В тази връзка решаващият орган е посочил, че от събраните по случая доказателства се установява, че Д. К. К. не е била осигурено лице по правоотношението си с „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД и не попада в персоналният обхват на чл. 54а, ал. 1 от КСО, тъй като не отговаря на изискването за наличието на определение в закона осигурителен стаж за риска безработица през последните 18-месеца преди последното прекратяване на осигуряването. Посочено е, че разпореждане на чл. 54ж, ал. 2 от КСО предвижда възможност за преразглеждане на влязло в сила разпореждане от органа, който го е издал, при наличие на нови доказателства, които имат значение за определяне на правото, размера и

периода на ПОБ. Този специален ред изключва прилагането на общия ред по АПК и се прилага с оглед обстоятелството, че се касае за осигурителни плащания, извършвани със средства на публичните фондове на ДОО, в случая фонд „Безработица“. В тази връзка, в КСО и подзаконовите нормативни актове по прилагането му са предвидени законови механизми за осъществяване на последващ контрол върху извършените осигурителни плащания, възможност за преразглеждане на административни актове, касаещи правото на парични обезщетения и пенсии, и постановяване на административни актове за възстановяването им.

За да потвърди оспорените разпореждания решаващият орган се е позовал на легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“, въведена с §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, според която осигурено лице е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. В тази връзка е прието, че основанийето за възникване на осигурително правоотношение не е трудовият договор, а упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, като е цитирана съдебна практика на ВАС.

Прието също така, че и издаденото разпореждане за възстановяване на неоснователно получено ПОБ е правилно и законосъобразно, предвид разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Последната определя, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания, не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на случаите, при които след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане, като възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение.

При горните изводи, решаващият административен орган е приел, че извършеното служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД е правилно, като последното се явяват нови данни по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО – представени след изплащане на обезщетението и имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащането им, което обосновава приложението на посочената разпоредба, поради което е прието, че оспорените разпореждания са правилно и законосъобразно издадени.

По делото са приети като доказателство представената административна преписка от ответника.

Решение № 1040-21-578/29.09.2023г. на директора на ТП на НОИ С. - град е връчено на жалбоподателя на 13.12.2023 г.

Жалбата срещу решението на директора на Териториално поделение на НОИ-С. до съда, е подадена чрез административния орган, на 28.12.2023 г. Сезиращата съда жалба, е подадена от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено е от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП на НОИ - С.. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издадените административните актове за наличие на предпоставките по чл. 55 от АПК за възобновяване на производството, респективно по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 2, т. 1 за отмяна на влязло в сила разпореждане, поради наличие на нови доказателства, които имат значение за определяне правото на паричното обезщетение за безработица и е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, съответно по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получена сума за обезщетение за безработица за периода от 19.08.2022г. до 31.08.2022г. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Решението е и материално законосъобразно. Правилно директорът на ТП на НОИ – С. е приел, че разпорежданията, предмет на контрол са издадени от компетентен административен орган. Съгласно чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, съответно съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай оспорените разпореждания са издадени от Н. А., в качеството ѝ на ръководител на осигуряването за безработица, на когото съгласно приложена по делото Заповед № Ц1015-21-79/16.03.2021г. на директора на ТП на НОИ е възложено да изпълнява функциите на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 във връзка с по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО. Същото се явява материално и териториално компетентния административен орган да стори това съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 във връзка с по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

Разпорежданията са обективизирани в изискуемата писмена форма и съответстват на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведените административни производства не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната им. Разпорежданията са издадени след извършена проверка по реда на чл. 107 от КСО, приключила с Констативен протокол № KB-5-21-01323786 от 16.03.2023г., който се ползва с

обвързваща за съда материална доказателствена сила. В резултат на извършената проверка са издадени задължителни предписания за заличаване на подадените от „ЮиС КОМЕРС“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО по отношение на жалбоподателката. Заличаването на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО е извършено служебно по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. при наличие на предвидените в същата норма предпоставки – неизпълнение на задължителни по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО от адресата им в определения срок. Заличените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за жалбоподателката са за периода от 12.03.2021 г. до 28.02.2022 г. За този период жалбоподателката не е била осигурено лице и не отговаря на условието по чл. 54а от КСО за наличие на 12 месеца осигурителен стаж за риска безработица през последните 18 месеца преди последното прекратяване на осигуряването. Съгласно императивната норма на чл. 54л от КСО при преценка на правото длъжностното лице по осигуряването за безработица е задължено да извърши преценката въз основа на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които към датата на постановяване на оспореното разпореждане са променени, налице е промяна на информацията в регистъра на осигурените лица, която е обосновала преразглеждане на длъжностното лице по осигуряване на правото на ПОБ на лицето по подаденото на 19.08.2022г. заявление.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите изложени от решаващият орган, че наличието на уведомление за сключен трудов договор не е достатъчно условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, тъй като осигурителното и трудовото правоотношение не са идентични. Осигурителното правоотношение има административноправен характер, тъй като се осъществява чрез публични фондове и едната от страните е винаги публична институция - осигурителният орган, и се регламентира в КСО. Трудовото се урежда в КТ, където със задължението от чл. 62, ал. 3 на КТ работодателите да подават уведомления до НАП за сключен трудов договор, които се вписват в специален регистър на трудовите договори, законодателят цели да бъде оповестено възникването на трудовото правоотношение, което дава сигурност на работника и е свързано с възникване и на други задължения за работодателя, свързани с осигуряването на наетите лица. В тази връзка - макар трудовото правоотношение да предполага осигурителното, релевантно досежно последното е изпълнението на разписаните в КСО предпоставки. Съгласно легалното определение, дадено в § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Съгласно чл. 10 от КСО осигуряването на лицето започва от момента, в който то започне да упражнява трудова дейност и продължава през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 – т. 3 и т. 5 от КСО. В настоящия случай е установено, че през за периода от 12.03.2021 г. до 28.02.2022 г. жалбоподателката не е упражнявала трудова дейност при работодателя „ЮиС Комерс“ ЕООД и в изпълнение на задължителни

предписания, издадени от контролен орган при ТП на НОИ – С. данните, подавани за нея от същия осигурител, по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са заличени. Следователно през посочения период тя не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО и не е имала право да получи парично обезщетение за безработица. Затова е законосъобразен изводът на административния орган, че изплатеното такова е получено без основание, което е установено при условията на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Съгласно посочената разпоредба основание за възстановяване на добросъвестно получени суми е постъпили след изплащането му доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В настоящия случай, в хода на извършена проверка са събрани доказателства, че през периода 12.03.2021 г. до 28.02.2022 г. жалбоподателката не е извършвал дейност по трудово правоотношение при „ЮиС Комерс“ ЕООД и съответно не е била осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО. Затова подадените за нея данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са заличени, в изпълнение на влезли в сила след изплащане на обезщетението задължителни предписания. Изложеното налага извода за осъществяване на предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение за безработица за периода от 19.08.2022г. до 31.08.2022г. в размер на 378,72 лв., тъй като същата не е отговаряна на изискванията на чл. 54а от КСО.

Предвид гореизложеното настоящият състав намира, че административният акт, предмет на съдебен контрол е издаден при наличие на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми. В хода на административното производство, както и в хода на настоящото такова не са представени доказателства, удостоверяващи реално извършвана от жалбоподателката трудова дейност за процесните периоди при посочения работодател, като в тази връзка доказателствената тежест за това е нейна. Последица от недоказването на тези релевантни за спора обстоятелства е, че съдът приема недоказаните факти за неосъществили се. Неоснователни се явява и другият изложен в жалбата аргумент, а именно, че след като е било отпуснато обезщетение по подаденото от жалбоподателката заявление, то към онзи момент същата е имала качеството на „осигурено лице“ по смисъла на чл. 10 и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. В тази връзка настоящият състав изцяло споделя изложеното от административния орган, че преценката, при изплащане на обезщетението се извършва по подадени данни в Р. и другите изброени в НПОПДОО регистри, по документи, предоставени за доказване на настъпилия осигурителен риск и удостоверенията от осигурителя относно осигурителния статус на съответното лице към датата на настъпване на риска. / чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО/. Извършването на последващ контрол и проверка по реда на чл. 108 от КСО може да бъде изискана само при наличието на установени несъответствия. В случая при извършване на плащанията от фонд ДОО не са били установени такива несъответствия, към момента на изплащане на обезщетението на жалбоподателката, за да бъде изискано извършване на проверка относно коректността на подадените данни и съответно и е изплатено обезщетение по подадените данни.

При този изход на спора ответната страна има право на разноски. Същите са

поискани своевременно от участвалият по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноси за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100 лв. Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. К. К. срещу Решение № 1040-21-578/29.09.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-848 от 29.08.2023 г., срещу Разпореждане № № 214-00-12146-3 от 14.06.2023 г.; Разпореждане № 214-00-12146-4 от 14.06.2023 г.; Разпореждане № 214-00-12146-5 от 16.06.2023 г. и Разпореждане № 214-00-12146-6 от 16.06.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица

ОСЪЖДА Д. К. К., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. сумата 100 лв. / сто/, представляваща ю. к. възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване по арг. от чл. 119, ал. 1 във връзка с чл. 117, ал. 1 т. 2 б „б“ и „д“ от КСО.

СЪДИЯ: